

**[Rasmussen Flemløse.]**

ogsaa gjorde opmærksom paa sidste Eftersaar, da vi havde et lignende Forslag til Behandling, at der maa ske en større Forskydning i Retning af de mere velstillede Kommuner, end Tilfældet er, hvis hele Skatten hviler paa den faste Ejendom.

Den højtærede Minister ønskede at udtrykke det faktisk bestaaende Forhold saaledes, at det, der er Tale om, er en mindre Nedsættelse. Ja, hvad man skal kalde det, kan vi diskutere, men af den enkelte Skatteyder føles det i hvert Tilfælde som og er en Forhøjelse i Forhold til 1933—34.

Jeg for mit personlige Vedkommende har ikke i de Bemærkninger, jeg har gjort under denne Sags Behandling, beklaget mig over Bortfaldet af Landkommunallovens § 50. Jeg gjorde i min første Udtalelse Rede for, hvilken Lettelse i Skat paa fast Ejendom Forslaget af 1933 betingede, og hvilke Lettelser vi har i Øjeblikket, og derved er man dog selvsagt nødt til ogsaa at medregne Ophævelsen af § 50.

Den højtærede Minister gjorde dernæst nogle Bemærkninger om vore Fordelingsregler. Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at Fordelingsreglerne efter vort Forslag er nøjagtig de samme som efter den bestaaende Lov, saa de Virkninger, som Ministeren paastaar vil følge af vort Forslag, maa ogsaa indtræde, hvis den bestaaende Lov opretholdes.

Over for det ærede 5te Medlem for 5te Kreds (Johs. Hansen) vil jeg gerne gøre en enkelt Bemærkning. Det forbavser mig, at det ærede Medlem forsvare en forskelligartet Ansættelse fra Kommune til Kommune. Jeg er af den Opfattelse — og jeg tror i og for sig, at det ærede Medlem er enig med mig heri, i hvert Tilfælde inden for visse Begrænsninger —, at der tiltrænges en mere ensartet Beskatning paa det sognekommunale Omraade.

Hvad angaar de foreslaaede Dækningsregler og Fordelingen, er det dog en selvsagt Ting, at vi for § 2's Vedkommende ikke har haft et saadant Materiale til vor Raadighed, som kunde betinge, at vi paa det Tidspunkt, da vi forelagde Lovforslaget, kunde udarbejde Forslaget i Enkeltheder.

**Lehwald:** Jeg vil ogsaa gerne sige over for den højtærede Ministers Bemærkning, at jeg heller ikke har ønsket § 50 igen. Jeg har kun udtalt mig om de Vanskeligheder, der er opstaaet for visse Amtskommuner ved, at den blev ophævet. Og

der var dog den Retfærdighed ved § 50, at man kunde paaligne de velhavende Kommuner mere og spare de mindre velhavende.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte noget om, at de Mænd i Sognekommunerne, som i det Aar, der er gaaet, har fastsat Fordelingstallet mellem Ejendoms-skatter og Indtægtsskatter, synes at være meget klogere end dem, der taler her om dette Lovforslag. Det er muligt, at de er meget klogere, og man kan naturligvis, som den højtærede Indenrigsminister sagde, nærmest kun tale om det Amt, man bor i; men jeg skal oplyse, at for mit Amts Vedkommende har Tendensen i denne Omgang stadig været at forøge de faste Ejendoms-skatter i de Tilfælde, hvor Kommunerne brugte mange Penge, og hvor de var bange for, at Skatteprocenten skulde gaa for højt op. Vi havde et Tilfælde, hvor en Kommune ønskede 50 pCt. Forhøjelse paa Ejendomsskatterne, og det er dog en Slags Ekspropriation af Ejendommene, det kan man da ikke komme uden om.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte ogsaa, at han godt kunde forstaa, at i Særdeleshed jeg tiltraadte Venstres Forslag, fordi Villabeboerne i Københavns Amt derved slap for at betale Amtsskatter. Jeg har ikke sagt noget om, at jeg tiltraadte Venstres Forslag i den Retning, tværtimod, jeg har sagt, at vi fra vor Side mener, at Amtsskatternes Omlægning skal hvile i sig selv, og at der ikke behøves noget Stats-tilskud til Amterne i denne Forbindelse.

**Indenrigsministeren (Dahlgaard):** Jeg forstaaer, at jeg har misforstaaet de to ærede Ordføreres Udtalelser om Landkommunallovens § 50, og at de ærede Medlemmer ikke i og for sig sørger over, at dens Regler er borte. Det er jeg for saa vidt kun glad for. Jeg er glad for, at den ikke faar noget bedre Eftermæle, end den altsaa har faaet her i Dag.

Jeg er ikke enig med den ærede konservative Ordfører (Lehwald) om, at denne Paragraf i Almindelighed vilde medføre, at man kunde spare de fattigere Kommuner og lægge mere paa de rigere. Det kunde man maaske i Københavns Amt, men i de allerfleste Egne af Jylland virkede Paragraffen modsat, idet Fordelingsreglerne i Landkommunallovens § 50 medførte relativt haardere Byrder for de fattigste Kommuner.

Jeg glemte før at gøre en Bemærkning til den ærede konservative Ordfører; som jeg nu gerne vil have Lov til at frem-